

tagen til det ene af de to forslag. Men det er i øvrigt ikke det, jeg skal forholde mig til.

Jeg synes, det er godt, at der er stor opbakning, og det er også vigtigt at signalere til befolkningen, at uanset hvad vi vælger, vil Folketinget have mere kollektiv trafik, og det synes jeg er godt. Hvis vi vælger nyanlægsløsningen, vil de to linjer tilsammen blive den mest benyttede jernbanestrækning, og man kan sige, at det på mange måder sender et klart signal om en videreudvikling af togtrafikken i Danmark, og det synes jeg er meget glædeligt. Vi er jo nogle partier, som har kæmpet meget for at få en virkelig løsning på skinneproblemerne i Danmark. Vi har fundet resultatet, vi er lige begyndt at gennemføre det, og jeg har nogle visioner om, at togtrafikken fremover vil udvikle sig ganske markant i Danmark. Det er jeg sikker på.

Hr. Poul Henrik Hedeboe sagde, at fordi vi laver det her, vil 2006 blive et jubelår. Det synes jeg er en meget morsom bemærkning, men jeg kan dog rolig sige, at jernbanemæssigt vil 2006 aldrig blive et jubelår for mig.

Flere har fremhævet analysen som et kapitel i den lange række af undersøgelser om denne problematik, men jeg synes ikke, at det er rigtigt. Faktisk vil de planlagte analyser blive så detaljerede og så grundige, at de ud over at udgøre et beslutningsgrundlag for et valg mellem en femtesporsløsning og en nybygningsløsning også kan ses som det første skridt til at bringe en af dem til udførelse, så vi tager altså et betydeligt skridt her.

Der er en ting, jeg må sige til hr. Martin Lidegaard, for det eneste, jeg var uenig med ham i, var, at han sagde, at det aldrig vil være muligt at få penge fra finansministeren til sådan et projekt. Jeg må nok sige, at i forbindelse med de mange forlig, vi har lavet sammen om stort set alt de sidste 5 år, synes jeg, finansministeren har været overordentlig medgørlig. Vi har næsten fået alt, hvad vi har bedt om hele vejen igennem, og jeg ved da, at i hvert fald andre end os har bemærket det.

Det er mit håb, at vi i efteråret 2009 har modtaget resultaterne af projekteringen og VVM-analyserne, og så skal vi altså træffe en nødvendig beslutning. Det er meget spændende, for selv om man kan sige, at tilkendegivelserne har været tydelige, ved vi jo også, at i politik kan meget ændre sig hen ad vejen. Der er godt 2 år til, og så må vi se, hvad VVM-analyserne siger, for det er jo simpelt hen dem, der skal være udgangspunktet for vores endelige beslutning.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er foreløbig to, der har ønsket korte bemærkninger til ministeren. Først hr. Martin Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

For det første vil jeg gerne rette den misforståelse, at jeg skulle have sagt noget grimt om finansministeren. Jeg vil ikke udelukke, at det er sket i min politiske karriere, at der er sluppet en finke af panden, men i dette tilfælde var det sådan set mere en nøgtern tilkendegivelse af, at da hr. Mogens Lykketoft var finansminister, ønskede han ikke at bidrage til et så stort projekt. Han ville hellere investere pengene i en bedre Sydbane, en bedre Nordvestbane og alle mulige andre ting, som kunne forbedre den kollektive trafik, og det er sådan set den samme fornemmelse, jeg har haft af den nuværende finansministers prioriteringsønsker. Men som det er fremgået, er jeg ikke nødvendigvis uenig i dem, så på den vis var det ikke en kritik af finansministeren i denne sammenhæng.

Kl. 15.50

Når jeg tager ordet, er det imidlertid for at være helt sikker på, at ministeren er enig i min grundlæggende pointe, nemlig at nu laver vi et nyt og friskt og helt tilbundsgående beslutningsgrundlag, og så må vi også sætte det, vi indtil nu har ment om denne sag, lidt til side. Jeg vil bare sikre mig, at ministeren og Trafikstyrelsen og De Konservative er enige i det.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er klart, at hvis vi ikke alle sammen var enige om det, gav det ingen mening, at vi lavede det her. Vi gør det for at få klarhed over, hvad den optimale løsning er.

Så må jeg bare appellere til partierne og sige, at jeg håber, det bliver en klar tilkendegivelse. Man kan risikere, at det bliver en mudret tilkendegivelse, men jeg kan høre, at alle vil mere kollektiv trafik, mere togtrafik, og så vil den ene af løsningerne jo helt klart blive valgt. Det må så blive VVM-analysen, der skal pege på, hvilken af dem det bliver. Det er klart, at man må være indstillet på at revidere sine holdninger, hvis der kommer en klar tilkendegivelse, og det tror jeg gælder for begge synspunkter.